

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 8. decembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 439/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 439/02	Apvienotās lietas C-359/11 un C-400/11: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG</i> un <i>Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīvas 2003/54/EK un 2003/55/EK — Patērētāju tiesību aizsardzība — Elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējais tirgus — Valsts tiesiskais regulējums, kas nosaka ar patērētājiem noslēgto līgumu saturu attiecībā uz vispārējo piegādes pienākumu — Vienpersonisks piegādātāja pakalpojuma cenas grozījums — Pirms šī grozījuma stāšanās spēkā laikus sniegta informācija par tā iemesliem, nosacījumiem un apmēru	2
2014/C 439/03	Lieta C-326/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — Ienākumu no ieguldījumu fondiem aplikšana ar nodokli — Ieguldījumu fonda pienākumi paziņot un publicēt noteiktu informāciju — Ienākumu no ieguldījumu fonda, kurš neievēro paziņošanas un publicēšanas pienākumus, aplikšana ar nodokli, piemērojot fiksētu nodokļa bāzi.	3

2014/C 439/04	Lieta C-104/13: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (Augstākās tiesas Senāta (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AS “Olainfarm”/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Rūpniecības politika — Direktīva 2001/83/EK — Cilvēkiem paredzētas zāles — 6 pants — Tirdzniecības atļauja — 8. panta 3. punkta i) apakšpunkts — Pienākums atļaujas pieteikumam pievienot farmaceitisko testu, pirmsklīnisko testu un klīniskās izpētes rezultātus — Atkāpes saistībā ar pirmsklīniskajiem testiem un klīnisko izpēti — 10. pants — Ģenēriskās zāles — “Atsauces zāļu” jēdziens — Atsauces zāļu tirdzniecības atļaujas īpašnieka subjektīvās tiesības apstrīdēt šo pirmo minēto zāļu ģenērisko zāļu tirdzniecības atļauju — 10.a pants — Zāles, kuru aktīvās vielas Eiropas Savienībā medicīnā ir plaši lietotas vismaz desmit gadus — Iespēja zāles, kuru atļauja ir izsniegta, ņemot vērā 10. a pantā paredzēto atkāpi, izmantot kā atsauces zāles, lai saņemtu ģenērisko zāļu tirdzniecības atļauju.	3
2014/C 439/05	Lieta C-222/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Teleklagenævnet</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TDC A/S/ <i>Erhvervsstyrelsen</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/22/EK — 32. pants — Papildu obligātie pakalpojumi — Ar šo pakalpojumu sniegšanu saistīto izmaksu kompensēšanas mehānisms — “Tiesas” jēdziens LESD 267. panta izpratnē — Tiesas kompetences neesamība	4
2014/C 439/06	Lieta C-252/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2002/73/EK un 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Nodarbinātība un profesija — Iespēja iegūt darba vietu — Atgriešanās pēc dzemdību atvaļinājuma — Formas prasības pieteikumam par lietas ierosināšanu — Iebildumu saskanīgs izklāsts — Nepārprotams prasījumu formulējums	5
2014/C 439/07	Lieta C-268/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Tribunalul Sibiu</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 22. panta 2. punkta otrā daļa — Veselības apdrošināšana — Citā dalībvalstī sniegta stacionārā aprūpe — Iepriekšējas atļaujas atteikums — Zāļu un pirmās nepieciešamības medicīnisko preču trūkums	5
2014/C 439/08	Lieta C-299/13: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Grondwettelijk Hof</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Isabelle Gielen/Ministerraad</i> Nodokļi — Direktīva 2008/7/EK — 5. panta 2. punkts un 6. pants — Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Nodoklis uzrādītāja vērtspapīru konversijai vārda vērtspapīros vai dematerializētos vērtspapīros	6
2014/C 439/09	Lieta C-302/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – bankrotējušī AS <i>flyLAL-Lithuanian Airlines</i> /VAS “Starptautiskā lidosta “Rīga””, AS “ <i>Air Baltic Corporation</i> ” Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 31. pants — Lūgums atzīt un izpildīt nolēmumu, ar kuru noteikti pagaidu vai aizsardzības pasākumi — 1. panta 1. punkts — Piemērošanas joma — Civillietas un komercietas — Jēdziens — Prasība atlīdzināt zaudējumus, ko izraisījuši apgalvotie Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumi — Lidostas maksu atlaides — 22. panta 2. punkts — Izņēmuma jurisdikcija — Jēdziens — Strīdi uzņēmēj sabiedrību un citu juridisko personu lietās — Lēmums par atlaižu piešķiršanu — 34. panta 1. punkts — Atzīšanas atteikuma pamatojums — Valsts, kurā prasīta atzīšana, sabiedriskā kārtība	7
2014/C 439/10	Lieta C-305/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA</i> (MMA Iard), <i>Jacques Lorio, Dominique Miquel</i> , kurš darbojas kā <i>Safram intercontinental SARL</i> likvidators, <i>Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Romas Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām — 4. panta 1., 2., 4. un 5. punkts — Piemērojamie tiesību akti, ja puses nav izdarījušas izvēli — Ekspedīcijas līgums — Preču pārvadājuma līgums	8

2014/C 439/11	Apvienotās lietas C-344/13 un C-367/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums (<i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Cristiano Blanco</i> (C-344/13), <i>Pier Paolo Fabretti</i> (C-367/13)/ <i>Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti — Ienākumi no azartspēļu laimestiem — Atšķirīga nodokļa piemērošana laimestiem, kas ir gūti ārvalstīs, un tiem, kas gūti uzņēmumos valstī	8
2014/C 439/12	Lieta C-428/13: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Direktīva 95/59/EK un Direktīva 2011/64/ES — Tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūra un likmes — Akcīzes nodokļa noteikšana — Princips, kas paredz akcīzes nodokļa likmi visām cigaretēm — Dalībvalstu iespēja noteikt minimālo akcīzes nodokļa apmēru — Cigaretes, kas ietilpst vizuālās cenas klasē — Valsts tiesiskais regulējums — Īpaša cigarešu kategorija — Akcīzes nodokļa noteikšana 115 % apmērā	9
2014/C 439/13	Lieta C-439/13 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija <i>Apelācija</i> — Kohēzijas fonds — Finanšu atbalsta samazināšana — Tiesību aktu par publiskajiem iepirkumiem piemērošanas pārkāpumi — Eiropas Komisijas pieņemts lēmums — Noteiktā termiņa neievērošana — Sekas	10
2014/C 439/14	Lieta C-437/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas muitas kodekss — Ievedmuitas nodokļa piedziņa — Preču izcelsme — Pierādījumi — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Dalībvalstu procesuālā autonomija	10
2014/C 439/15	Lieta C-492/13: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Administrativen sad – Varna</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Traum EOOD/Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika"</i> <i>Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 138. panta 1. punkts — Atbrīvojumi darījumiem Kopienas iekšienē — PVN mērķiem neidentificēts pircējs — Pārdevēja pienākums pierādīt pircēja vai tā pārstāvja paraksta autentiskumu — Samērīguma, tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principi — Tiesā iedarbība	11
2014/C 439/16	Lieta C-522/13: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ferrol</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — Valsts atbalsts — LESD 107. panta 1. punkts — Jēdziens "valsts atbalsts" — Nekustamā īpašuma nodoklis par apbūvētiem un neapbūvētiem nekustamajiem īpašumiem — Atbrīvojums no nodokļa	12
2014/C 439/17	Lieta C-541/13: Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 3822 — Jēdzieni "diagnostikas vai laboratorijas reaģenti" — Indikatori iepriekš noteiktas atbildes temperatūras uzrādīšanai	12
2014/C 439/18	Lieta C-565/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Hovrätten för västra Sverige</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllietā pret <i>Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Starptautiskās attiecības — Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Marokas Karalisti — Jebkādas Kopienas kuģu iespējas veikt zvejas darbības Marokas zvejas zonās, pamatojoties uz licenci, kuru izsniegušas Marokas iestādes bez kompetento Eiropas Savienības iestāžu iesaistīšanās, izslēgšana.	13
2014/C 439/19	Lieta C-620/13 P: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums – <i>British Telecommunications plc/Eiropas Komisija, BT Pension Scheme Trustees Ltd</i> <i>Apelācijas sūdzība</i> — Valsts atbalsts — Pensiju fonda atbrīvojums no pienākuma veikt iemaksas pensionāru aizsardzības fondā attiecībā uz atsevišķiem darbiniekiem — Pasākuma selektīvais raksturs.	13

2014/C 439/20	Lieta C-641/13 P: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija Apelācijas sūdzība — Kohēzijas fonds — Finanšu atbalsta samazināšana — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 93/37/EK — Piešķiršanas kritēriji — Iepriekšēja darbu veikšanas pieredze — Kvalifikācijas atlases kritēriji.	14
2014/C 439/21	Lieta C-376/14 PPU: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C/M Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Nelikumīga aizturēšana — Bērna pastāvīgā dzīvesvieta	14
2014/C 439/22	Lieta C-369/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 31. jūlijā iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG</i> . .	15
2014/C 439/23	Lieta C-382/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. augustā iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) – <i>Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH</i>	16
2014/C 439/24	Lieta C-409/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. augustā iesniedza <i>Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</i>	16
2014/C 439/25	Lieta C-419/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. septembrī iesniedza <i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>WebMindLicences Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság</i>	17
2014/C 439/26	Lieta C-423/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. septembrī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.</i>	20
2014/C 439/27	Lieta C-424/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. septembrī iesniedza <i>Szekeşvárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága</i>	21
2014/C 439/28	Lieta C-443/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. septembrī iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) – <i>Kreis Warendorf/Ibrahim Alo</i>	21
2014/C 439/29	Lieta C-444/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. septembrī iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) – <i>Amira Osso/Region Hannover</i>	22
2014/C 439/30	Lieta C-445/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. septembrī iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) – <i>Seusen Sume/Landkreis Stade</i>	23
2014/C 439/31	Lieta C-456/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 2. oktobrī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha</i> (Spānija) – <i>Manuel Orrego Arias/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real</i>	23
2014/C 439/32	Lieta C-457/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 2. oktobrī iesniedza <i>Tribunale ordinario di Cagliari</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Claudia Concu, Isabella Melis</i>	24
2014/C 439/33	Lieta C-463/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. oktobrī iesniedza <i>Administrativen sad – Varna</i> (Bulgārija) – <i>Asparuhovo Lake Investment Company OOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite</i>	24
2014/C 439/34	Lieta C-468/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. oktobrī – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste	25

Vispārējā tiesa

2014/C 439/35	Lieta T-29/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. oktobra spriedums – <i>Technische Universität Dresden</i> /Komisija Šķirējklaudzula — Kopienas rīcības programma sabiedrības veselības jomā — Projekta finansēšanas līgums — Prasība atcelt tiesību aktu — Paziņojums par parādu — Strīda līgumiskais raksturs — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība — Prasības pārkvalificēšana — Pieļaujamās izmaksas.	26
2014/C 439/36	Lieta T-543/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. oktobra spriedums – <i>Grau Ferrer</i> /ITSB – <i>Rubio Ferrer</i> (“Bugui va”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Bugui va” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Bugui” un agrāka Kopienas grafiska preču zīme “BUGUI” — Relatīvs atteikuma pamats — Iebildumu noraidījums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts — Agrākas preču zīmes pastāvēšana — Pierādījumu, kas iesniegti iebildumu pamatojumam procesā apelāciju padomē, neņemšana vērā — Apelāciju padomes rīcības brīvība — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju	27
2014/C 439/37	Lieta T-706/14 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 23. oktobra rīkojums – <i>Holistic Innovation Institute</i> /REA Pagaīdu noregulējums — Eiropas Savienības finansētie projekti pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā — Lēmums par atteikumu piedalīties noteiktos projektos — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība.	27
2014/C 439/38	Lieta T-350/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. maijā – <i>Arvanitis u.c.</i> /Eiropas Parlaments u.c.	28
2014/C 439/39	Lieta T-413/14: Prasība, kas celta 2014. gada 30. maijā – <i>Grigoriadis u.c.</i> /Eiropas Parlaments u.c.	29
2014/C 439/40	Lieta T-646/14: Prasība, kas celta 2014. gada 2. septembrī – <i>Micula u.c.</i> /Komisija	29
2014/C 439/41	Lieta T-671/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – <i>Bayerische Motoren Werke</i> /Komisija	30
2014/C 439/42	Lieta T-672/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – <i>August Wolff</i> un <i>Remedia</i> /Komisija	31
2014/C 439/43	Lieta T-680/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – <i>Lupin</i> /Komisija	33

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī***(2014/C 439/01)****Pēdējā publikācija**

OV C 431, 1.12.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 421, 24.11.2014.

OV C 409, 17.11.2014.

OV C 395, 10.11.2014.

OV C 388, 3.11.2014.

OV C 380, 27.10.2014.

OV C 372, 20.10.2014.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG un Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH*

(Apvienotās lietas C-359/11 un C-400/11) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīvas 2003/54/EK un 2003/55/EK — Patērētāju tiesību aizsardzība — Elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējais tirgus — Valsts tiesiskais regulējums, kas nosaka ar patērētājiem noslēgto līgumu saturu attiecībā uz vispārējo piegādes pienākumu — Vienpersonisks piegādātāja pakalpojuma cenas grozījums — Pirms šī grozījuma stāšanās spēkā laikus sniegta informācija par tā iemesliem, nosacījumiem un apmēru

(2014/C 439/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Alexandra Schulz* un *Josef Egbringhoff*

Atbildētājas: *Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG* un *Stadtwerke Ahaus GmbH*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu 3. panta 5. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar tās A pielikumu, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu 3. panta 3. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar tās A pielikumu, ir jāinterpretē tādejādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, par kādu ir pamatlietas un kurā noteikts elektroenerģijas un gāzes piegādes līgumu, kas noslēgti ar patērētājiem, saturs attiecībā uz vispārējo piegādes pienākumu un paredzēta iespēja grozīt šīs piegādes tarifu, bet nav nodrošināts, ka patērētāji pirms šī grozījuma stāšanās spēkā tiek laikus informēti par tā iemesliem, nosacījumiem un apmēru.

⁽¹⁾ OV C 311, 22.10.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd

(Lieta C-326/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — Ienākumu no ieguldījumu fondiem aplikšana ar nodokli — Ieguldījumu fonda pienākumi paziņot un publicēt noteiktu informāciju — Ienākumu no ieguldījumu fonda, kurš neievēro paziņošanas un publicēšanas pienākumus, aplikšana ar nodokli, piemērojot fiksētu nodokļa bāzi

(2014/C 439/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāji: Rita van Caster, Patrick van Caster

Atbildētāja: Finanzamt Essen-Süd

Rezolutīvā daļa:

LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus valsts tiesību aktus kā pamatlietā, kuros paredzēts, ka, ja ārvalstu ieguldījumu fonds neievēro šajos tiesību aktos vietējiem un ārvalstu fondiem bez izšķirības uzliktus pienākumus paziņot un publicēt noteiktu informāciju, tad ienākumi, kurus nodokļu maksātājs saņem no šiem ieguldījumu fondiem, tiek aplikti ar nodokli, piemērojot fiksētu nodokļa bāzi, ciktāl ar šiem tiesību aktiem nodokļu maksātājam netiek atļauts sniegt datus un informāciju, ar kuriem var tikt pierādīts viņa ienākumu faktiskais apmērs.

⁽¹⁾ OV C 303, 6.10.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (Augstākās tiesas Senāta (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AS “Olainfarm”/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Lieta C-104/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Rūpniecības politika — Direktīva 2001/83/EK — Cilvēkiem paredzētas zāles — 6 pants — Tirdzniecības atļauja — 8. panta 3. punkta i) apakšpunkts — Pienākums atļaujas pieteikumam pievienot farmaceitisko testu, pirmsklīnisko testu un klīniskās izpētes rezultātus — Atkāpes saistībā ar pirmsklīniskajiem testiem un klīnisko izpēti — 10. pants — Ģenēriskās zāles — “Atsauces zāļu” jēdziens — Atsauces zāļu tirdzniecības atļaujas īpašnieka subjektīvās tiesības apstrīdēt šo pirmo minēto zāļu ģenērisko zāļu tirdzniecības atļauju — 10. a pants — Zāles, kuru aktīvās vielas Eiropas Savienībā medicīnā ir plaši lietotas vismaz desmit gadus — Iespēja zāles, kuru atļauja ir izsniegta, ņemot vērā 10.a pantā paredzēto atkāpi, izmantot kā atsauces zāles, lai saņemtu ģenērisko zāļu tirdzniecības atļauju

(2014/C 439/04)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Pamatlietas puses

Prasītāja: AS “Olainfarm”

Atbildētājas: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Piedaloties: AS “Grindeks”

Rezolutīvā daļa:

- 1) “Atsauces zāļu” jēdziens Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulu (EK) Nr. 1394/2007, 10. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst zāles, kuru tirdzniecības atļauja ir izsniegta, pamatojoties uz šīs direktīvas 10.a pantu;
- 2) Direktīvas 2001/83, kas grozīta ar Regulu Nr. 1394/2007, 10. pants, lasot to kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to zāļu, kuras, iesniedzot tirdzniecības atļaujas pieteikumu, pamatojoties uz šo 10. pantu, ir izmantotas kā atsauces zāles cita ražotāja ģenēriskām zālēm, tirdzniecības atļaujas īpašniekam ir atzītas tiesības celt prasību par kompetentās iestādes lēmumu, ar kuru ir piešķirta tirdzniecības atļauja šīm pēdējām zālēm, ja vien tas rīkojas, lai iegūtu tiesisko aizsardzību priekšrocībai, kas šim īpašniekam ir atzīta šajā 10. pantā. Šādas tiesības celt prasību ir īpaši ir tad, ja minētais īpašnieks pieprasa, lai, piemērojot šo 10. pantu, tā zāles netiktu izmantotas nolūkā saņemt tirdzniecības atļauju zālēm, kurām tā zāles nevar tikt uzskatītas par atsauces zālēm minētā 10. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 123, 27.4.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (Teleklagenævnet (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen

(Lieta C-222/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/22/EK — 32. pants — Papildu obligātie pakalpojumi — Ar šo pakalpojumu sniegšanu saistīto izmaksu kompensēšanas mehānisms — “Tiesas” jēdziens LESD 267. panta izpratnē — Tiesas kompetences neesamība

(2014/C 439/05)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Teleklagenævnet

Pamatlietas puses

Prasītāja: TDC A/S

Atbildētāja: Erhvervsstyrelsen

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē nav sniegt atbildi uz Teleklagenævnet (Dānija) 2013. gada 22. aprīļa nolēmumā uzdotajiem jautājumiem.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-252/13) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2002/73/EK un 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Nodarbinātība un profesija — Iespēja iegūt darba vietu — Atgriešanās pēc dzemdību atvaļinājuma — Formas prasības pieteikumam par lietas ierosināšanu — Iebildumu saskanīgs izklāsts — Nepārprotams prasījumu formulējums

(2014/C 439/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Martin un M. van Beek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman un J. Langer)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (Tribunalul Sibiu (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Lieta C-268/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 22. panta 2. punkta otrā daļa — Veselības apdrošināšana — Citā dalībvalstī sniegta stacionārā aprūpe — Iepriekšējas atļaujas atteikums — Zāļu un pirmās nepieciešamības medicīnisko preču trūkums

(2014/C 439/07)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Elena Petru

Atbildētāja: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008, 22. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka atļauja, kas ir paredzēta šī paša panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punktā, nevar tikt atteikta, ja zāļu un pirmās nepieciešamības medicīnas preču dēļ attiecīgā stacionārā ārstēšana nevar tikt savlaicīgi sniegta sociāli apdrošinātās personas dzīvesvietas dalībvalstī. Šī neiespējamība ir jāizvērtē, ņemot vērā visu dzīvesvietas dalībvalsts ārstniecības iestāžu, kas var sniegt attiecīgo ārstēšanu, līmeni un ņemot vērā laika periodu, kurā šī ārstēšana var tikt savlaicīgi saņemta.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (*Grondwettelijk Hof* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Isabelle Gielen/Ministerraad*

(Lieta C-299/13) ⁽¹⁾

Nodokļi — Direktīva 2008/7/EK — 5. panta 2. punkts un 6. pants — Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Nodoklis uzrādītāja vērtspapīru konversijai vārda vērtspapīros vai dematerializētos vērtspapīros

(2014/C 439/08)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Grondwettelijk Hof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Isabelle Gielen*

Atbildētāja: *Ministerraad*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/7/EK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav atļauts iekasēt nodokli par uzrādītāja vērtspapīru konversiju vārda vērtspapīros vai dematerializētos vērtspapīros, par kādu ir pamatlieta. Šāds nodoklis nevar tikt pamatots ar šīs direktīvas 6. pantu.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – bankrotējušī AS flyLAL-Lithuanian Airlines/VAS “Starptautiskā lidosta “Rīga””, AS “Air Baltic Corporation”

(Lieta C-302/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 31. pants — Lūgums atzīt un izpildīt nolēmumu, ar kuru noteikti pagaidu vai aizsardzības pasākumi — 1. panta 1. punkts — Piemērošanas joma — Civillietas un komercietas — Jēdziens — Prasība atlīdzināt zaudējumus, ko izraisījuši apgalvotie Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumi — Lidostas maksu atlaides — 22. panta 2. punkts — Izņēmuma jurisdikcija — Jēdziens — Strīdi uzņēmēj sabiedrību un citu juridisko personu lietās — Lēmums par atlaižu piešķiršanu — 34. panta 1. punkts — Atzīšanas atteikuma pamatojums — Valsts, kurā prasīta atzīšana, sabiedriskā kārtība

(2014/C 439/09)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Pamatlietas puses

Prasītāja: bankrotējušī AS flyLAL-Lithuanian Airlines

Atbildētājas: VAS “Starptautiskā lidosta “Rīga””, AS “Air Baltic Corporation”

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda prasība kā pamatlietā, kas ir vērsta uz apgalvoto Savienības konkurences tiesību pārkāpumu radīto zaudējumu atlīdzināšanu, ietilpst “civillietu un komercietu” jēdzienā šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā;
- 2) Regulas Nr. 44/2001 22. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda prasība kā pamatlietā, kas vērsta uz apgalvoto Savienības konkurences tiesību pārkāpumu radīto zaudējumu atlīdzināšanu, nav uzskatāma par tiesvedību, kuras priekšmets ir uzņēmēj sabiedrību institūciju lēmumu likumīgums šīs tiesību normas izpratnē;
- 3) Regulas Nr. 44/2001 34. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ne summu, uz kurām attiecas spriedumā, kura atzīšana un izpilde ir pieprasīta, noteiktie pagaidu un aizsardzības pasākumi, apmēra noteikšanas metode – ja ir iespējams izsekot argumentācijas gaitai, kuras rezultātā ir noteikts minēto summu apmērs, un vēl jo vairāk, ja tiesību aizsardzības līdzekļi bija pieejami un tie arī tikuši izmantoti, lai apstrīdētu šādu aprēķināšanas metodi, – ne arī vienkārša atsauksšanās uz nopietnām saimnieciskām sekām nav iemesli, kas uzskatāmi par dalībvalsts, kurā ir pieprasīts izpildīt spriedumu, sabiedriskās kārtības pārkāpumu, kas ļauj šajā dalībvalstī atteikt atzīt un izpildīt šādu citā dalībvalstī pasludinātu spriedumu.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard)*, *Jacques Lorio*, *Dominique Miquel*, kurš darbojas kā *Safram intercontinental SARL* likvidators, *Ace Insurance SA NV*, *Va Tech JST SA*, *Axa Corporate Solutions SA*

(Lieta C-305/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Romas Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām — 4. panta 1., 2., 4. un 5. punkts — Piemērojamie tiesību akti, ja puses nav izdarījušas izvēli — Ekspedīcijas līgums — Preču pārvadājuma līgums

(2014/C 439/10)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Haeger & Schmidt GmbH*

Atbildētāji: *Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard)*, *Jacques Lorio*, *Dominique Miquel*, kurš darbojas kā *Safram intercontinental SARL* likvidators, *Ace Insurance SA NV*, *Va Tech JST SA*, *Axa Corporate Solutions SA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Romas Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā 1980. gada 19. jūnijā, 4. panta 4. punkta pēdējais teikums ir interpretējams tādējādi, ka šī norma ir piemērojama ekspedīcijas līgumam tikai tad, ja šī līguma priekšmets patiešām ir attiecīgās preces pārvadāšana, kas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai;
- 2) minētās konvencijas 4. panta 4. punkts ir interpretējams tādējādi, ka preču pārvadājuma līgumam piemērojamās tiesības, ja nav izdarīta izvēle, ir jānosaka atbilstoši šīs normas otrajam teikumam un atbilstoši šī panta 1. punktā paredzētajam vispārīgajam noteikumam, proti, ka līgumam ir piemērojamas tās valsts tiesības, ar kuru tam ir visciešākā saikne;
- 3) šīs konvencijas 4. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad tiek apgalvots, ka līgumam ir ciešāka saikne ar valsti, kas nav tā, kuras tiesību piemērojamība noteikta atbilstoši šajā punktā ietvertajam pieņēmumam, valsts tiesai ir jāsalīdzina starp šo līgumu un, pirmkārt, valsti, kuras tiesību piemērojamība noteikta atbilstoši pieņēmumam, un, otrkārt, attiecīgo otru valsti. Šajā ziņā valsts tiesai ir jāņem vērā visi apstākļi, tostarp ar attiecīgo līgumu saistītie citi līgumi.

⁽¹⁾ OV 207, 20.7.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums (*Commissione tributaria provinciale di Roma* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Cristiano Blanco* (C-344/13), *Pier Paolo Fabretti* (C-367/13)/*Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli*

(Apvienotās lietas C-344/13 un C-367/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti — Ienākumi no azartspēļu laimestiem — Atšķirīga nodokļa piemērošana laimestiem, kas ir gūti ārvalstīs, un tiem, kas gūti uzņēmumos valstī

(2014/C 439/11)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

Pamatlietas puses

Prasītāji: Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Rezolutīvā daļa:

LESD 52. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesību aktus, kuros ienākuma nodoklis tiek uzlikts citās dalībvalstīs esošajos azartspēļu uzņēmumos gūtiem laimestiem un atbrīvo no šī nodokļa līdzīgus ienākumus, ja tie ir gūti tās valsts teritorijā esošajos uzņēmumos

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA*

(Lieta C-428/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Direktīva 95/59/EK un Direktīva 2011/64/ES — Tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūra un likmes — Akcīzes nodokļa noteikšana — Principi, kas paredz akcīzes nodokļa likmi visām cigaretēm — Dalībvalstu iespēja noteikt minimālo akcīzes nodokļa apmēru — Cigaretes, kas ietilpst viszemākās cenas klasē — Valsts tiesiskais regulējums — Īpaša cigarešu kategorija — Akcīzes nodokļa noteikšana 115 % apmērā

(2014/C 439/12)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Ministero dell'Economia e delle Finanze* un *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)*

Atbildētāja: *Yesmoke Tobacco SpA*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2011. gada 21. jūnija Direktīvas 2011/64/ES par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm 7. panta 2. punkts un 8. panta 6. punkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kāda ir aplūkota pamatlietā un kas paredz nevis identisku minimālo akcīzes nodokli, kurš ir piemērojams visām cigaretēm, bet minimālo akcīzes nodokli, kas ir piemērojams tikai cigaretēm, kuru mazumtirdzniecības cena ir zemāka nekā vispieprasītākās cenu klases cigaretēm.

⁽¹⁾ OV C 313, 26.10.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija

(Lieta C-439/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Kohēzijas fonds — Finanšu atbalsta samazināšana — Tiesību aktu par publiskajiem iepirkumiem piemērošanas pārkāpumi — Eiropas Komisijas pieņemts lēmums — Noteiktā termiņa neievērošana — Sekas

(2014/C 439/13)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis – A. Rubio González)

Otrs lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Conte un A. Tokár, kam palīdz J. Rivas Andrés, abogado)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu Spānija/Komisija (T-384/10, EU:T:2013:277);
- 2) atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4147, ar kuru tiek samazināts Kohēzijas fonda atbalsts šādām projektu grupām: “Andevalo reģiona Gvadjanas upes hidrogrāfiskā baseina iedzīvotāju ūdensapgāde” (2000.ES.16.C.PE.133), “Gvadalkiviras baseina atveseļošana un attīrīšana: Gvadaira, Alharafe un Gvadalkiviras aizsargājamā dabas teritorija” (2000.ES.16.C.PE.066) un “Grenādas un Malagas provinču starppilsētu sistēmu ūdensapgāde” (2002.ES.16.C.PE.061);
- 3) piespriest Eiropas Komisijai segt savus un atlīdzināt Spānijas Karalistes tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 23. oktobra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-437/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas muitas kodekss — Ievedmuitas nodokļa piedziņa — Preču izcelsme — Pierādījumi — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Dalībvalstu procesuālā autonomija

(2014/C 439/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Unitrading Ltd

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz muitas iestādēm pierādīt ievestās preces izcelsmi, pamatojoties uz trešo personu veiktām analizēm, par kurām šī trešā persona atsakās sniegt papildu informāciju gan muitas iestādēm, gan deklarētajam muitā, kā rezultātā izmantoto secinājumu pareizības pārbaude vai atspēkošana tiek kavēta vai kļūst neiespējama, ar nosacījumu, ka ir ievēroti efektivitātes un līdzvērtības principi. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tas tā bija pamatlietā;
- 2) tādā gadījumā, kāds ir pamatlietā, un pieņemot, ka muitas iestādes nevar izpaust sīkāku informāciju par attiecīgajām analizēm, jautājums, vai muitas iestādēm būtu jāapmierina ieinteresētās personas lūgums uz sava rēķina ieinteresētās personas deklarētajā izcelsmes valstī veikt preces analīzes, kā arī jautājums, vai nozīme ir tam, ka preču paraugu daļas vēl ierobežotu laiku tika uzglabātas, kurām ieinteresētā persona varēja piekļūt, lai veiktu analīzes citā laboratorijā, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai muitas iestādēm būtu jānorāda ieinteresētajai personai, ka ir preču paraugu daļas un ka tā var lūgt šos paraugus nodot tās rīcībā minētajām kontrolēm, ir jāvērtē, pamatojoties uz valsts procesuālajām tiesībām.

⁽¹⁾ OV C 325, 9.11.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (Administrativen sad – Varna (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Traum EOOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-492/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 138. panta 1. punkts — Atbrīvojumi darījumiem Kopienas iekšienē — PVN mērķiem neidentificēts pircējs — Pārdevēja pienākums pierādīt pircēja vai tā pārstāvja paraksta autentiskumu — Samērīguma, tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principi — Tieša iedarbība

(2014/C 439/15)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad – Varna

Pamatlietas puses

Prasītājs: Traum EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2010. gada 7. decembra Direktīvu 2010/88/ES, 138. panta 1. punkts un 139. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, dalībvalsts nodokļu administrācijai liegt tiesības uz atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa pa piegādi Kopienas iekšienē tādēļ, ka ieguvējs nebija reģistrējies kā pievienotās vērtības nodokļa [maksātājs] citā dalībvalstī un piegādātājs nav pierādījis ne paraksta uz dokumentiem, kas iesniegti, lai pamatotu tā deklarāciju par apgalvoti atbrīvoto piegādi, autentiskumu, ne personas, kas ir parakstījusi dokumentus saņēmēja vārdā, pilnvaras to pārstāvēt, bet piegādātāja tā deklarācijas pamatojumam iesniegtie dokumentārie pierādījumi, kas pamato tiesības uz atbrīvojumu, atbilst valsts tiesībās noteiktajam dokumentu sarakstam, kas ir jāiesniedz minētajai administrācijai, un sākotnēji tā tos pieņēma kā dokumentārus pierādījumus, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;

- 2) Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2010/88, 138. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir tieša iedarbība un nodokļu maksātāji uz to var atsaukties valsts tiesās pret valsti, lai saņemtu atbrīvojumu no PVN par piegādi Kopienas iekšienē.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ministerio de Defensa, Navantia SA/ Concello de Ferrol

(Lieta C-522/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — Valsts atbalsts — LESD 107. panta 1. punkts — Jēdziens “valsts atbalsts” — Nekustamā īpašuma nodoklis par apbūvētiem un neapbūvētiem nekustamajiem īpašumiem — Atbrīvojums no nodokļa

(2014/C 439/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Atbildētāja: Concello de Ferrol

Rezolutīvā daļa:

LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvojums no nekustamā īpašuma nodokļa par zemes gabalu, kurš pieder valstij un ir nodots tāda uzņēmuma lietošanā, kurš pilnībā pieder šai valstij un kurš šajā zemes gabalā ražo preces un sniedz pakalpojumus, kas var tikt tirgoti starp dalībvalstīm konkurencei atvērto tirgos, var būt ar šo tiesību normu aizliegts valsts atbalsts. Tomēr iesniedzējtiesai jāpārlicinās, vai, ņemot vērā tās izskatāmās lietas atbilstīgos apstākļus, tos novērtējot Eiropas Savienības Tiesas sniegto interpretācijas elementu gaismā, šis atbrīvojums ir kvalificējams kā valsts atbalsts šīs pašas tiesību normas izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 367, 14.12.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover

(Lieta C-541/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Pozīcija 3822 — Jēdzieni “diagnostikas vai laboratorijas reaģenti” — Indikatori iepriekš noteiktas atbildes temperatūras uzrādīšanai

(2014/C 439/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: Douane Advies Bureau Rietveld

Atbildētājs: Hauptzollamt Hannover

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras pozīcija 3822, kas ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kas grozīta ar Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulu (ES) Nr. 861/2010, I pielikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi temperatūras indikatori, kas tiek tirgoti ar nosaukumiem “WarmMark” un “ColdMark” un kuri krāsas izmaiņu dēļ, jo ir mainīties tajos ietvertu šķidrumu apjoms, neatgriezeniski norāda uz to, vai ir tikusi sasniegta atbildes temperatūra, neietilpst šajā pozīcijā.

(¹) OV C 9, 11.1.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (Hovrätten för västra Sverige (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

(Lieta C-565/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Starptautiskās attiecības — Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopien un Marokas Karalisti — Jebkādas Kopienas kuģu iespējas veikt zvejas darbības Marokas zvejas zonās, pamatojoties uz licenci, kuru izsniegušas Marokas iestādes bez kompetento Eiropas Savienības iestāžu iesaistīšanās, izslēgšana

(2014/C 439/18)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Hovrätten för västra Sverige

Lietas dalībnieki pamatlietā

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Rezolutīvā daļa:

Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopien un Marokas Karalisti, kas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 2006. gada 22. maija Regulu Nr. 764/2006, it īpaši tā 6. pants, jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek izslēgta jebkāda Kopienas kuģu iespēja veikt zvejas darbības Marokas zvejas zonās, pamatojoties uz licenci, kuru izsniegušas Marokas iestādes bez kompetento Eiropas Savienības iestāžu iesaistīšanās.

(¹) OV C 15, 18.1.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 22. oktobra spriedums – British Telecommunications plc/Eiropas Komisija, BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Lieta C-620/13 P) (¹)

Apelācijas sūdzība — Valsts atbalsts — Pensiju fonda atbrīvojums no pienākuma veikt iemaksas pensionāru aizsardzības fondā attiecībā uz atsevišķiem darbiniekiem — Pasākuma selektīvais raksturs

(2014/C 439/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: British Telecommunications plc (pārstāvji – J. Holmes, Barrister, H. Legge QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn un N. Khan), BT Pension Scheme Trustees Ltd (pārstāvji – J. Derenne un A. Müller-Rappard, avocats, kurus pilnvarojis M. Farley, solicitor)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *British Telecommunications plc* un *BT Pension Scheme Trustees Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 61, 1.3.2014.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija
(Lieta C-641/13 P) ⁽¹⁾

Apelācijas sūdzība — Kohēzijas fonds — Finanšu atbalsta samazināšana — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 93/37/EK — Piešķiršanas kritēriji — Iepriekšēja darbu veikšanas pieredze — Kvalifikācijas atlases kritēriji

(2014/C 439/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis – A. Rubio González)

Otra lietas dalībnice: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Pardo Quintillán un A. Steiblytė)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 31, 1.2.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. oktobra spriedums (*Supreme Court* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C/M

(Lieta C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Nelikumīga aizturēšana — Bērna pastāvīgā dzīvesvieta

(2014/C 439/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: C

Atbildētāja: M

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 2. panta 11. punkts un 11. pants ir interpretējami tādējādi, ka apstākļos, kad bērna aizvešana ir notikusi saskaņā ar provizoriski izpildāmu tiesas nolēmumu, kas vēlāk ir ticis atcelts ar tiesas nolēmumu, kurā bērna dzīvesvieta ir noteikta tā vecāka domicilā, kas dzīvo izcelsmes dalībvalstī, dalībvalsts, uz kuru bērns ir aizvests, tiesai, kurā ir iesniegts pieteikums par bērna atgriešanos, novērtējot visus konkrētos attiecīgā gadījuma apstākļus, ir jāpārbauda, vai bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms apgalvotās nelikumīgās aizturēšanas joprojām bija izcelsmes dalībvalstī. Veicot šo novērtējumu, ir svarīgi ņemt vērā, ka tiesas nolēmums, ar ko ir atļauta aizvešana, varēja tikt izpildīts provizoriski un ka par to tika iesniegta apelācijas sūdzība;
- 2) Regula Nr. 2201/2003 ir interpretējama tādējādi, ka apstākļos, kad bērna aizvešana ir notikusi saskaņā ar provizoriski izpildāmu tiesas nolēmumu, kas vēlāk ir ticis atcelts ar tiesas nolēmumu, kurā bērna dzīvesvieta ir noteikta tā vecāka domicilā, kas dzīvo izcelsmes dalībvalstī, bērna neatgriešana šajā dalībvalstī pēc šī otrā nolēmuma pieņemšanas ir nelikumīga un ir jāpiemēro šīs regulas 11. pants, ja tiek uzskatīts, ka bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms šīs neatgriešanas vēl bija minētajā dalībvalstī. Tieši pretēji, ja uzskata, ka šajā brīdī bērna pastāvīgā dzīvesvieta vairs nebija izcelsmes dalībvalstī, lēmums noraidīt pieteikumu par bērna atgriešanos, pamatojoties uz šo tiesību normu, ir pieņemts, nepārkāpjot šīs pašas regulas III nodaļas noteikumus par dalībvalstī pasludinātu spriedumu atzīšanu un izpildi.

(¹) OV C 351, 6.10.2014.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 31. jūlijā iesniedza Landgericht Köln (Vācija) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Lieta C-369/14)

(2014/C 439/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Atbildētāja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2002/96/EK (¹) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem 2. panta 1. punkts, 3. panta a) punkts, kā arī I A un I B pielikums un/vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīvas 2012/19/ES (²) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kā arī I un II pielikums jāinterpretē tādējādi, ka ar 220 V līdz 240 V elektrisko spriegumu darbināmi (garāžas) vārtu motori, kas ir paredzēti, lai tos kopā ar (garāžas) vārtiem iebūvētu ēkas konstrukcijā, atbilst elektrisko un elektronisko iekārtu, it īpaši, elektrisko un elektronisko instrumentu definīcijai?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2002/96/EK I A pielikuma 6. punkts un I B pielikuma 6. punkts un/vai Direktīvas 2012/19/ES 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts, I pielikuma 6. punkts un II pielikuma 6. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, atbilstoši 1. jautājumam, (garāžas vārtu) motori ir jāuzskata par lielizmēra stacionāro rūpniecisko mehānismu daļu šo normu izpratnē?

3) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un atbilde uz otro jautājumu noliedzoša:

Vai Direktīvas 2002/96/EK 2. panta 1. punkts un/vai Direktīvas 2012/19/ES 2. panta 3. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka, atbilstoši 1. jautājumam, (garāžas vārtu) motori ir jāuzskata par daļu no kāda cita tipa iekārtas, kas ir izslēgtas no attiecīgās direktīvas piemērošanas jomas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīva 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (OV L 37, 24. lpp.)

⁽²⁾ OV L 197, 38. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. augustā iesniedza *Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) – *Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-382/14)

(2014/C 439/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Juergen Schneider, Erika Schneider*

Atbildētāja: *Condor Flugdienst GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ārkārtējam apstāklim regulas ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē ir jābūt tieši saistītam ar rezervēto lidojumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: cik daudz iepriekšējo lidojumu ar plānotajā reisā izmantojamu lidmašīnu ir būtiski saistībā ar ārkārtēju apstākli? Vai attiecībā uz ārkārtēju apstākļu ņemšanu vērā iepriekšējos lidojumos pastāv ierobežojums laikā? Ja pastāv, kā tas ir jāaprēķina?
- 3) Ja ārkārtējie apstākļi, kas radušies iepriekšējos lidojumos, ir būtiski arī attiecībā uz vēlāku lidojumu: vai iespējamie pasākumi, kas apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir jāveic saskaņā ar regulas 5. panta 3. punktu, attiecas tikai uz ārkārtējā apstākļa novēršanu vai tomēr arī uz izvairīšanos no ilgās kavēšanās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. augustā iesniedza *Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság* (Ungārija) – *Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága*

(Lieta C-409/14)

(2014/C 439/24)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.*

Atbildētājs: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai muitoto preču, kas atbilstoši Komisijas Regulas (ES) Nr. 861/2010, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu ⁽¹⁾ [...] 24. nodaļas “TABAKA UN TABAKAS RŪPNIECISKI AIZSTĀJĒJI” KN kodam 2401 10 35 apzīmētas kā “ēnā kaltēta gaišā tabaka”, apraksts ir interpretējams tādējādi, ka tā ietver tikai ēnā kaltētu tabaku ar neizgrieztu vidējo dzīslu:
 - kuras sastāvā ir veselas tabakas auga lapas,
 - kas nav ne sagriezta, ne presēta vai saberzta;
 - kas, izņemot ēnā kaltētu tabaku, kas tiek uzskatīta par “pārstrādes” veidu, nepieļauj nekādu citu ēnā kaltētas gaišās tabakas ar neizgrieztu vidējo dzīslu ar KN kodu [2401 10] 35 pārstrādi (piemēram, kāta atdalīšanu, lapu sagriešanu vai saberšanu);
 - kuras kvalitāte neatbilst smēķēšanai[?]
- 2) Vai Padomes Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 4. panta 6. punkta jēdziens “muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms” jāinterpretē tādējādi, ka tā ietver muitotas preces (akcīzes preces), kas atrodas ārējā tranzītā, pagaidu glabāšanā vai muitas glabāšanā, izmantojot pavaddokumentus, kuros ir nepareizi norādīta apakšpozīcija (KN 2401 10 35, nevis KN 2403 10 9000), bet attiecīgā nodaļa (24. nodaļa – tabaka), lai arī visi citi šo dokumentu dati (konteineru numurs, daudzums, neto svars) ir pareizi un zīmogs nav aiztikts[?]

(Proti, ir jānoskaidro, vai attiecīgā prece var atrasties muitas maksājumu atlikšanas režīmā, ja tās pavaddokumentos ir pareizi norādīta kopējā muitas tarifa nodaļa, bet nepareizi norādīta konkrētā apakšpozīcija).
- 3) Vai Padomes Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK ⁽²⁾, 2. panta b) punkta jēdziens “imports” un šīs pašas direktīvas 4. panta 8. punktā rodamais jēdziens “akcīzes preču imports” ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir ietverts arī gadījums, kad pastāv atšķirības starp faktiskās preces, kas atrodas ārējā tranzīta režīmā, apakšpozīciju un tās pavaddokumentos norādīto apakšpozīciju, ņemot vērā apstākli, ka, izņemot šīs atšķirības, gan nodaļas nosaukums (šajā gadījumā tā ir 24. nodaļa – tabaka), gan faktiskās preces daudzums un neto svars atbilst pavaddokumentos norādītajiem datiem[?]
- 4) Vai Padomes Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu[, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK,] 38. pantā noteiktie pārkāpumi ietver faktu, ka precei tiek piemērots muitas maksājumu atlikšanas režīms, lai gan tās pavaddokumentos norādītais KN apzīmējums atbilstoši Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu (ES) Nr. 861/2010, I pielikumam, ir nepareizs[?]

⁽¹⁾ OV L 284, 29.10.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV L 9, 14.1.2009, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. septembrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – WebMindLicences Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Lieta C-419/14)

(2014/C 439/25)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: WebMindLicences Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, piemērojot Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 24. panta 1. punktu un 43. punktu saistībā ar personas, kas sniedz ar PVN apliekamus pakalpojumus, identifikāciju, kas tiek veikta sakarā ar pārbaudi, vai darbībai ir fiktīvs raksturs, tai nav faktiskā saimnieciskā un komerciālā satura un tā ir vērsta vienīgi uz nodokļu priekšrocības iegūšanu, interpretācijas nolūkā svarīgi ir tas, ka pamatlietas apstākļos komercsabiedrības, kas piešķir licenci, vadītājs un 100 % īpašnieks ir fiziska persona, kas ir radījusi ar licences līgumu nodoto *know-how*?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai, piemērojot PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 24. panta 1. punktu un 43. punktu un novērtējot negodīgas rīcības esamību, svarīgi ir tas, ka šī fiziskā persona neformālā veidā īsteno vai var īstenot ietekmi uz komercsabiedrības, kas piešķir licenci, darbības veidu un šīs sabiedrības lēmumiem? Vai šīs interpretācijas vajadzībām var būt nozīme apstāklim, ka *know-how* radītājs piedalās vai var tieši vai netieši piedalīties sabiedrības lēmumu pieņemšanā saistībā ar pakalpojumu, kas ir balstīti uz šo *know-how*, sniegšanu, sniedzot profesionālus un citus padomus par *know-how* izmantošanas attīstību?
- 3) Pamatlietas apstākļos un ņemot vērā to, kas ir ticis izklāstīts otrajā jautājumā, – vai, lai identificētu personu, kas sniedz ar PVN apliekamus pakalpojumus, līdzās pamatā esošo līgumisko saistību analīzei nozīme ir tam, ka *know-how* radītājs kā fiziska persona īsteno ietekmi vai, precīzāk, izšķirošu ietekmi vai sniedz norādījumus par veidu, kādā ir sniedzami uz šo *know-how* balstītie pakalpojumi?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, kādus apstākļus var ņemt vērā, nosakot šīs ietekmes un šo norādījumu apjomu, vai, konkrētāk, uz kādu kritēriju pamata var konstatēt, ka attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu tiek īstenota izšķiroša ietekme un ka pamatā esošās darbības faktiskais saimnieciskais saturs tiek īstenots par labu uzņēmumam, kas piešķir licenci?
- 5) Pamatlietas apstākļos, pārbaudot nodokļu priekšrocības iegūšanu, – vai, analizējot saimnieciskās darbības subjektu un darbībā iesaistīto personu attiecības, nozīme ir tam, ka nodokļa maksātāji, kas ir piedalījušies uz izvairīšanos no nodokļu samaksas vēstajās strīdus līgumiskajās attiecībās, ir juridiskas personas, ja dalībvalsts nodokļu iestādes piešķir fiziskai personai [pilnvaras] pieņemt uzņēmuma darbības stratēģiskus un operatīvus lēmumus? Ja tas tā ir, vai ir jāņem vērā, kurā dalībvalstī fiziskā persona ir pieņēmusi šos lēmumus? Vai tādos apstākļos, kādi pastāv šajā lietā, un ja var konstatēt, ka pušu līgumiskais stāvoklis nav noteicošs, interpretācijas nolūkā nozīme ir tam, ka tehnisku instrumentu, cilvēkresursu un finanšu darījumu, kas ir nepieciešami aplūkojamo interneta pakalpojumu sniegšanai, pārvalde ir nodota apakšuzņēmumiem?
- 6) Gadījumā, ja var konstatēt, ka licences līguma klauzulas neatspoguļo faktisko saimniecisko saturu, – vai līguma klauzulu pārkvalifikācija un situācijas, kāda pastāvētu, ja nebūtu tikusi veikta darbība, kurā konkretizējas negodīgā rīcība, noteikšana nozīmē, ka dalībvalsts nodokļu iestādes var citādi noteikt pakalpojumu sniegšanas dalībvalsti un tādējādi – vietu, kurā ir maksājams nodoklis, pat ja licenci iegūstošs uzņēmums valstī, kurā tas ir noteibināts, ir samaksājis maksājamo nodokli atbilstoši šajā dalībvalstī uzstādītajiem likumiskajiem nosacījumiem?
- 7) Vai LESD 49. un 56. pants ir interpretējams tādējādi, ka pretēja šiem pantiem var būt un brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības negodīgu izmantošanu var veidot tāda līgumiska struktūra, kāda ir pamatlietas priekšmets un atbilstoši kurai uzņēmums – nodokļa maksātājs dalībvalstī – ar licences līguma palīdzību nodod otram uzņēmumam – nodokļa maksātājam otrā dalībvalstī – *know-how* pakalpojumu sniegšanai ar pieaugušiem paredzētu saturu, izmantojot interaktīvas komunikācijas tehnoloģiju interneta ietvaros, kā arī tā izmantošanas tiesības, apstākļos, ko raksturo fakts, ka PVN slogs dalībvalstī, kurā dibināts uzņēmums – licences ieguvējs, attiecībā uz nodotajiem pakalpojumiem ir izdevīgāks?

- 8) Tādos apstākļos, kādi pastāv šajā lietā, kāda nozīme līdzās nodokļu priekšrocībai, kas, iespējams, var tikt iegūta, ir piešķirama komerciāliem apsvērumiem, ko ņem vērā uzņēmums, kas piešķir licenci? Vai šajā kontekstā un it īpaši interpretācijas vajadzībām nozīme ir tam, ka komercsabiedrības, kas piešķir licenci, 100 % īpašnieks un vadītājs ir fiziska persona, kas ir sākotnēji radījusi *know-how*?
- 9) Vai, analizējot negodīgo rīcību, var tikt ņemti vērā un, apstiprinošas atbildes gadījumā, kāda nozīme ir piešķirama apstākļiem, kas ir līdzīgi pamatlietas apstākļiem, tādiem kā tehniskie un infrastruktūras dati attiecībā uz pakalpojumu, kas ir strīdus darbības priekšmets, uzsākšanu un izpildi, un cilvēkresursu, kas ir uzņēmuma, kurš piešķir licenci, rīcībā attiecīgo pakalpojumu sniegšanas vajadzībām, sagatavošana?
- 10) Vai šajā lietā analizējamajā situācijā PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 24. panta 1. punkts, 43. pants un 273. pants, aplūkojot kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu un LESD 325. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai efektīvi izpildītu Savienības dalībvalstu pienākumu efektīvi un laicīgi iekasēt pilnīgu PVN summu un izvairīties no iespējamiem zaudējumiem, ko rada krāpšana un izvairīšanās no nodokļu samaksas, kas tiek veikta, pārsniedzot dalībvalstu robežas, dalībvalsts nodokļu iestādes pakalpojumu sniegšanas darbības gadījumā un nolūkā identificēt personu, kas sniedz pakalpojumus, lai noskaidrotu faktus fiskālās dabas administratīvā procesa izmeklēšanas posmā, ir tiesīgas pieļaut datus, informāciju un pierādīšanas līdzekļus, tādus kā noklausīšanās ieraksti, kurus nodokļu iestāžu izmeklēšanas institūcija, nodokļa maksātājam par to nezinot, ir ieguvusi saistībā ar kriminālprocesu, un izmantot šos datus, kā arī pamatot ar tiem savu vērtējumu attiecībā uz nodokļu sekām? Vai, savukārt, administratīvā tiesa, kas izskata prasību par dalībvalsts nodokļu iestāžu administratīvo lēmumu, ir tiesīga veikt minēto elementu vērtējumu pierādījumu kontekstā, pārbaudot šī lēmuma tiesiskumu?
- 11) Vai šajā lietā analizējamajā situācijā PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 24. panta 1. punkts, 43. pants un 273. pants, aplūkojot kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu un LESD 325. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai efektīvi izpildītu Savienības dalībvalstu pienākumu efektīvi un laicīgi iekasēt pilnīgu PVN summu un izpildītu dalībvalstu pienākumu nodrošināt nodokļa maksātājam uzlikto saistību ievērošanu, dalībvalsts nodokļu iestāžu rīcībā esošās līdzekļu izmantošanas pilnvaras ietver minēto iestāžu tiesības izmantot pierādīšanas līdzekļus, kas sākotnēji ir iegūti kriminālprocesa ietvaros, nolūkā novērst izvairīšanās no nodokļu nomaksas rīcību, tostarp tad, ja valsts tiesības neļauj veikt informācijas iegūšanu, ieinteresētajai personai par to nezinot, administratīvā procesa nolūkā novērst izvairīšanās no nodokļu nomaksas ietvaros, vai ja informācijas iegūšana kriminālprocesā ir pakļauta garantijām, kuras nav paredzētas fiskālās dabas administratīvā procesā, un ja administratīvai iestādei tajā pašā laikā ir atzītas tiesības rīkoties atbilstoši pierādīšanas brīvības principam?
- 12) Vai ar ECPAK 8. panta 2. punktu, aplūkojot saistībā ar Hartas 52. panta 2. punktu, netiek pieļauts tas, ka dalībvalsts nodokļu iestādēm tiek piešķirta kompetence, par kuru ir runa 10. un 11. jautājumā, vai arī šīs lietas apstākļos, lai cīnītos ar izvairīšanos no nodokļu samaksas, fiskālās dabas administratīvā procesa ietvaros var būt attaisnoti izmantot secinājumus, kas izriet no informācijas, kura ir iegūta, ieinteresētajai personai par to nezinot, lai efektīvi iekasētu nodokli un nolūkā nodrošināt "valsts ekonomisko labklājību"?
- 13) Ciktāl no atbildes uz no 10. līdz 12. jautājumam izriet, ka dalībvalsts nodokļu iestādes administratīvajā procesā var izmantot tādus pierādīšanas līdzekļus, vai dalībvalsts nodokļu iestādēm, lai nodrošinātu tiesību uz labu pārvaldību un tiesību uz aizstāvību atbilstoši tam, kas ir noteikts Hartas 7., 8., 41. un 48. pantā, aplūkojot kopsakarā ar Hartas 51. panta 1. punktu, efektivitāti ir absolūtais pienākums administratīvajā procesā uzklaut nodokļu maksātāju, nodrošināt tam piekļuvi secinājumiem, kas izriet no informācijas, kura ir iegūta, tam par to nezinot, un ievērot mērķi, kādam ir tikuši iegūti šajos pierādīšanas līdzekļos iekļautie dati, vai arī šajā minētajā kontekstā apstākļi, ka informācija, kura ir iegūta, ieinteresētajai personai par to nezinot, ir paredzēta vienīgi krimināltiesiskai izmeklēšanai, pilnībā liedz izmantot šādus pierādīšanas līdzekļus?
- 14) Pieņemot, ka pierādīšanas līdzekļi tiek iegūti un izmantoti, pārkāpjot Hartas 7., 8., 41. un 48. panta, aplūkojot kopsakarā ar Hartas 47. pantu, noteikumus, vai tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību atbilst valsts regulējums, atbilstoši kuram nodokļu lietās pieņemtu lēmumu procesuālā tiesiskuma apstrīdēšana tiesā vai noslēgties [prasītājam] labvēlīgi un izraisīt lēmuma atcelšanu tikai tad, ja, ņemot vērā lietas apstākļus, pastāv konkrēta iespēja, ka, ja procesuālais pārkāpums nebūtu noticis, apstrīdētais lēmums būtu bijis atšķirīgs, un ja turklāt minētais pārkāpums ir būtiski ietekmējis prasītāja tiesisko stāvokli; vai arī šādā veidā pieļautie procesuālie pārkāpumi ir jāņem vērā plašākā kontekstā neatkarīgi no ietekmes, ko procesuālais pārkāpums, ar kuru tiek pārkāpta Hartas norma, rada uz procesa iznākumu?

- 15) Vai Hartas 47. panta efektivitāte prasa, lai tādā procesuālā situācijā, kāda ir šajā lietā, administratīvā tiesa, kas izskata prasību par dalībvalsts nodokļu iestāžu administratīvo lēmumu, var pārbaudīt pierādīšanas līdzekļu, kas ir iegūti krimināltiesiskā kontekstā un kriminālprocesa ietvaros, ieinteresētajai personai par to nezinot, iegūšanas likumību, it īpaši tad, ja nodokļa maksātājs, pret kuru paralēli ir uzsākts kriminālprocess, nav zinājis par šo dokumentāciju un nav varējis apstrīdēt tiesā tās likumību?
- 16) Ņemot vērā arī sesto jautājumu, vai Padomes Regula Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā⁽²⁾, ievērojot it īpaši tās preambulas septīto apsvērumu, atbilstoši kuram, lai iekasētu maksājamo nodokli, dalībvalstis sadarbojas, lai palīdzētu nodrošināt, ka PVN tiek noteikts pareizi, un tādējādi tām ne tikai jākontrolē, vai tiek pareizi piemērots attiecīgās valsts teritorijā iekasējamais nodoklis, bet arī jāsniedz palīdzība citām dalībvalstīm, lai nodrošinātu, lai tiek pareizi piemērots nodoklis, kas ir saistīts ar darbību, kuru veic attiecīgās valsts teritorijā, bet kas ir iekasējams citā dalībvalstī, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā faktiskā situācijā, kāda ir šajā lietā, dalībvalsts nodokļu iestādēm, kuras atklāj nodokļu krāpšanu, ir jānosūta pieprasījums tās dalībvalsts nodokļu iestādēm, kurā nodokļa maksātājs, attiecībā uz kuru ir tikusi veikta nodokļu pārbaude, jau ir izpildījis savu nodokļu samaksas pienākumu?
- 17) Apstiprinošas atbildes uz 16. jautājumu gadījumā – ja tiesā tiek apstrīdēta un minētā iemesla dēļ, pamatojoties uz informācijas iegūšanas un pieprasījuma neesamību, tiek konstatēta valsts nodokļu iestāžu pieņemtu lēmumu procesuālā nelikumība, kādas sekas ir jāpiemēro tiesai, kura izskata prasību par dalībvalsts nodokļu iestāžu pieņemtiem administratīvajiem lēmumiem, ņemot vērā arī to, kas ir izklāstīts četrpadsmitajā jautājumā?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 268, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. septembrī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.

(Lieta C-423/14)

(2014/C 439/26)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Fazenda Pública

Otra lietas dalībiece: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības, it īpaši Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ 78. panta a) punkts nepieļauj to, ka [...] maksājums par zemes dziļu izmantošanu, ko maksā gāzes piegādātājs, tiek novirzīts uz gala patērētāju – tāds, kāds tas ir un neatkarīgi no cenas, kuru patērētājs maksā par patērēto gāzi -, proti, neiekļaujot to minētajā cenā?

Ja atbilde uz šo pirmo jautājumu ir noliedzoša, nākamais prejudiciālais jautājums ir šāds:

- 2) Vai Savienības tiesības, it īpaši Direktīvas 2006/112/EK 73.–79. pants nepieļauj to, ka [...] tad, kad maksājums par zemes dziļu izmantošanu, ko maksā gāzes piegādātājs, ir novirzīts uz gala patērētāju – tāds, kāds tas ir un neatkarīgi no cenas, kuru patērētājs maksā par patērēto gāzi -, šis maksājuma netiek uzskatīts par nodokļa bāzi [PVN mērķiem]?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. septembrī iesniedza Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Lieta C-424/14)

(2014/C 439/27)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jácint Gábor Balogh

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar PVN direktīvas ⁽¹⁾ 213. panta 1. punktā un 214. panta 1. punktā paredzēto pienākumu pienācīgi deklarēties ir saderīga Ungārijas valsts prakse prasīt, lai privātpersonas, kuras nepārsniedz personīgā PVN atbrīvojuma robežu un nevēlas veikt ar PVN apliekamu darbību, obligāti deklarētos?
- 2) Vai nodokļu iestāde, veicot pārbaudi *a posteriori*, var piemērot sankciju par nedeklarēšanos, ja nav pārsniegta personīgā PVN atbrīvojuma robeža?
- 3) Vai nodokļu iestāde, veicot pārbaudi *a posteriori*, var neņemt vērā privātpersonas tiesības uz izvēli un, neievērojot lietas taisnīgas izskatīšanas principu, var izslēgt privātpersonas iespēju izvēlēties personīgo PVN atbrīvojumu?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. septembrī iesniedza Bundesverwaltungsgericht (Vācija) – Kreis Warendorf/Ibrahim Alo

(Lieta C-443/14)

(2014/C 439/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: Kreis Warendorf

Atbildētājs: Ibrahim Alo

Lietas dalībnieks: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nosacījums apmesties uz dzīvi teritoriāli ierobežotā dalībvalsts apvidū (pašvaldība, apgabals, reģions) ir pārvietošanās brīvības Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 33. panta izpratnē ierobežojums, ja, neraugoties uz to, ārvalstnieks tomēr var brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalsts teritorijā?

- 2) Vai dzīvesvietas nosacījums personām ar alternatīvu aizsardzības statusu ir saderīgs ar Direktīvas 2011/95/ES 33. pantu un/vai 29. pantu, ja tas ir pamatots ar to, lai tiktu sasniegts valsts sociālās palīdzības izdevumu pienācīgs sadalījums starp attiecīgajām iestādēm valsts teritorijā?
- 3) Vai dzīvesvietas nosacījums personām ar alternatīvu aizsardzības statusu ir saderīgs ar Direktīvas 2011/95/ES 33. pantu un/vai 29. pantu, ja tas tiek pamatots ar migrācijas vai integrācijas politikas apsvērumiem, piemēram, lai novērstu trūcīgu rajonu rašanos, ārvalstniekiem masveidā apmetoties uz dzīvi konkrētās pašvaldībās vai apgabalos? Vai šajā ziņā abstrakti migrācijas vai integrācijas politikas apsvērumi ir pietiekami vai tomēr tādiem apsvērumiem ir jābūt konkrēti konstatētiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu; OV L 337, 9. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. septembrī iesniedza
Bundesverwaltungsgericht (Vācija) – Amira Osso/Region Hannover**

(Lieta C-444/14)

(2014/C 439/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Amira Osso

Atbildētājs: Region Hannover

Lietas dalībnieks: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nosacījums apmetties uz dzīvi teritoriāli ierobežotā dalībvalsts apvidū (pašvaldība, apgabals, reģions) ir pārvietošanās brīvības Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 33. panta izpratnē ierobežojums, ja, neraugoties uz to, ārvalstnieks tomēr var brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalsts teritorijā?
- 2) Vai dzīvesvietas nosacījums personām ar alternatīvu aizsardzības statusu ir saderīgs ar Direktīvas 2011/95/ES 33. pantu un/vai 29. pantu, ja tas ir pamatots ar to, lai tiktu sasniegts valsts sociālās palīdzības izdevumu pienācīgs sadalījums starp attiecīgajām iestādēm valsts teritorijā?
- 3) Vai dzīvesvietas nosacījums personām ar alternatīvu aizsardzības statusu ir saderīgs ar Direktīvas 2011/95/ES 33. pantu un/vai 29. pantu, ja tas tiek pamatots ar migrācijas vai integrācijas politikas apsvērumiem, piemēram, lai novērstu trūcīgu rajonu rašanos, ārvalstniekiem masveidā apmetoties uz dzīvi konkrētās pašvaldībās vai apgabalos? Vai šajā ziņā abstrakti migrācijas vai integrācijas politikas apsvērumi ir pietiekami vai tomēr tādiem apsvērumiem ir jābūt konkrēti konstatētiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu; OV L 337, 9. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. septembrī iesniedza
Bundesverwaltungsgericht (Vācija) – Seusen Sume/Landkreis Stade**

(Lieta C-445/14)

(2014/C 439/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Seusen Sume

Atbildētājs: Landkreis Stade

Lietas dalībnieks: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nosacījums apmesties uz dzīvi teritoriāli ierobežotā dalībvalsts apvidū (pašvaldība, apgabals, reģions) ir pārvietošanās brīvības Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 33. panta izpratnē ierobežojums, ja, neraugoties uz to, ārvalstnieks tomēr var brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalsts teritorijā?
- 2) Vai dzīvesvietas nosacījums personām ar alternatīvu aizsardzības statusu ir saderīgs ar Direktīvas 2011/95/ES 33. pantu un/vai 29. pantu, ja tas ir pamatots ar to, lai tiktu sasniegts valsts sociālās palīdzības izdevumu pienācīgs sadalījums starp attiecīgajām iestādēm valsts teritorijā?
- 3) Vai dzīvesvietas nosacījums personām ar alternatīvu aizsardzības statusu ir saderīgs ar Direktīvas 2011/95/ES 33. pantu un/vai 29. pantu, ja tas tiek pamatots ar migrācijas vai integrācijas politikas apsvērumiem, piemēram, lai novērstu trūcīgu rajonu rašanos, ārvalstniekiem masveidā apmetoties uz dzīvi konkrētās pašvaldībā vai apgabalos? Vai šajā ziņā abstrakti migrācijas vai integrācijas politikas apsvērumi ir pietiekami vai tomēr tādiem apsvērumiem ir jābūt konkrēti konstatētiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu; OV L 337, 9. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 2. oktobrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia
de Castilla La Mancha (Spānija) – Manuel Orrego Arias/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Lieta C-456/14)

(2014/C 439/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītājs: Manuel Orrego Arias

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prejudiciālais jautājums

Kā interpretējams Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvas 2001/40/EK⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums, proti, vai šajā tiesību normā rodamajā formulējumā “nodarījumu, kas sodāms ar brīvības atņemšanu uz vismaz vienu gadu” ir domāts vai nu sods, kas par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts *in abstracto*, vai turpretim konkrētais notiesātajam piemērotais brīvības atņemšanas sods, un vai līdz ar to dalībvalsts lēmums izraidīt ar brīvības atņemšanu uz astoņiem mēnešiem notiesātu trešās valsts valstspiederīgo ir vai nav atzīstams citās dalībvalstīs?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 28. maija direktīva par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu
(OV L 149, 34. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 19. nod., 4. sēj., 107. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 2. oktobrī iesniedza Tribunale ordinario di Cagliari (Itālija) – kriminālprocess pret Claudia Concu, Isabella Melis

(Lieta C-457/14)

(2014/C 439/32)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Cagliari

Lietas dalībnieces pamatlietā

Claudia Concu un Isabella Melis

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti un Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 16. februāra spriedumā [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10] apstiprinātie principi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj izmantot publiskā iepirkuma procedūru, lai izsniegtu licences ar īsāku derīguma termiņu nekā agrāk izsniegtām licencēm, ja šī publiskā iepirkuma procedūra tika uzsākta, lai labotu sekas tam, ka no iepriekšējām publiskā iepirkuma procedūrām nelikumīgi tika izslēgts konkrēts skaits uzņēmēju?
- 2) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti un Eiropas Savienības Tiesas iepriekš minētajā 2012. gada 16. februāra spriedumā [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10] apstiprinātie principi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj, ka nosacījums par sistēmas pārorganizēšanu, sagrupējot licences atkarībā no to derīguma termiņa, ir pietiekams attaisnojums aplūkojamo licenču īsākam derīguma termiņam šajās publiskā iepirkuma procedūrās salīdzinājumā ar agrāk piešķirto licenču derīguma termiņu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. oktobrī iesniedza Administrativen sad – Varna (Bulgārija) – Asparuhovo Lake Investment Company OOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Lieta C-463/14)

(2014/C 439/33)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad – Varna

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112⁽¹⁾ 24. panta 1. punkts un 25. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdzienā "pakalpojumu sniegšana" arī ietilpst tādi abonentlīgumi par konsultāciju sniegšanu kā pamatlietā izskatāmie, ar kuriem pakalpojuma sniedzējs, kuram ir kvalificēts personāls pakalpojumu sniegšanai, ir piekritis sniegt klientam pakalpojumus līguma darbības laikā un ir apņēmies atturēties noslēgt līgumus ar identisku priekšmetu ar klienta konkurentiem?
- 2) Vai Direktīvas 2006/112 64. panta 1. punkts un 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļa iekasējamības gadījums par abonētiem konsultāciju pakalpojumiem iestājas, izbeidzoties konkrētam laikposmam, attiecībā uz kuru bija panākta vienošanās par samaksu, neatkarīgi no tā, vai un cik bieži klients ir izmantojis pakalpojumu sniedzēja sniegtos pakalpojumus?
- 3) Vai Direktīvas 2006/112 62. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ikvienam, kurš saistībā ar abonentlīgumu par konsultāciju sniegšanu sniedz pakalpojumus, ir pienākums, izbeidzoties konkrētajam laikposmam, attiecībā uz kuru bija panākta vienošanās par samaksu, samaksāt pievienotās vērtības nodokli par pakalpojumiem, vai arī šis pienākums ir tikai tad, ja klients attiecīgajā taksācijas periodā ir izmantojis konsultāciju pakalpojumus?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 13. oktobrī – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste**(Lieta C-468/14)**

(2014/C 439/34)

*Tiesvedības valoda – dāņu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Clausen un C. Cattabriga, pārstāvji)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, saglabājot tādu tiesisko situāciju, saskaņā ar kuru ir atļauta nesafasētas tabakas orālai lietošanai pārdošana pretrunā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 5. jūnija Direktīvas 2001/37/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu⁽¹⁾ 8. pantam, skatot to kopsakarā ar 2. panta 4. punktu, Dānijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Dānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2001/37/EK 8. pantā paredzētos pienākumus, aizliedzot Dānijā tikai tādas tabakas orālai lietošanai pārdošanu, kas ir noformēta porainos porciju maisiņos, bet ne nesafasētas tabakas orālai lietošanai pārdošanu. Dānijas Karaliste nav apstrīdējusi, ka tās tiesību akti nav saderīgi ar ES tiesībām, kas attiecas uz tabakas orālai lietošanai tirdzniecības aizliegumu. Turklāt Dānijas Parlaments (*Folketing*) ir noraidījis likumprojektu, ar kuru bija paredzēts ieviest pilnīgu aizliegumu laist Dānijas tirgū tabaku orālai lietošanai.

Dānijas Karaliste nav apņēmusies izpildīt jebkādas saistības, lai saskaņotu Dānijas tiesisko regulējumu ar ES tiesībām. Līdz ar to Komisijai ir jākonstatē, ka Dānijas Karaliste joprojām nav izpildījusi Direktīvas 2001/37/EK 8. pantā, skatot to kopsakarā ar 2. panta 4. punktu, paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 194, 26. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. oktobra spriedums – *Technische Universität Dresden*/Komisija

(Lieta T-29/11) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula — Kopienas rīcības programma sabiedrības veselības jomā — Projekta finansēšanas līgums — Prasība atcelt tiesību aktu — Paziņojums par parādu — Strīda līgumiskais raksturs — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība — Prasības pārkvalificēšana — Pielaujamās izmaksas

(2014/C 439/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Technische Universität Dresden* (Drēzdene, Vācija) (pārstāvis – G. Brügggen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – W. Bogensberger un D. Calciu, vēlāk W. Bogensberger un F. Moro, kuriem palīdz R. Van der Hout un A. Köhler, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt paziņojumu par parādu Nr. 3241011712, ko Komisija 2010. gada 4. novembrī ir izdevusi ar mērķi panākt naudas summas EUR 55 377,62 apmērā atmaksu, kura prasītājai tika izmaksāta saistībā ar finanšu atbalstu nolūkā atbalstīt saskaņā ar Kopienas rīcības programmu sabiedrības veselības jomā (2003–2008) īstenojamu projektu

Rezolutīvā daļa:

- 1) personāla izdevumi attiecībā uz H. EUR 56,76 apmērā, ceļa izdevumi EUR 1 354,08 apmērā un pakalpojumu sniegšanas izdevumi EUR 351,82 apmērā, ko *Technische Universität Dresden* ir veikusi, lai izpildītu līgumu ar numuru 2003114 (SI2.377438) attiecībā uz projekta “Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)”, kurš ir ticis veikts atbilstoši Kopienas rīcības programmai sabiedrības veselības jomā (2003–2008), finansēšanu, ir atlīdzināmi, tādēļ Eiropas Komisijas 2010. gada 4. novembra paziņojumā par parādu Nr. 3241011712 iekļautais prasījums attiecībā uz šo summu nav pamatots;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) *Technische Universität Dresden* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 80, 12.3.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. oktobra spriedums – Grau Ferrer/ITSB – Rubio Ferrer (“Bugui va”)(Lieta T-543/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Bugui va” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Bugui” un agrāka Kopienas grafiska preču zīme “BUGUI” — Relatīvs atteikuma pamats — Iebildumu noraidījums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts — Agrākas preču zīmes pastāvēšana — Pierādījumu, kas iesniegti iebildumu pamatojumam procesā apelāciju padomē, neņemšana vērā — Apelāciju padomes rīcības brīvība — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju

(2014/C 439/36)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Spānija) (pārstāvis – J. Carbonell Callicó, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – S. Palmero Cabezas un A. Folliard-Monguiral)

Pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki, personas, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Spānija) un Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (pārstāvji – A. Cañizares Doménech, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 11. oktobra lēmumu apvienotajās lietās R 274/2011–4 un R 520/2011–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Xavier Grau Ferrer k-gu, no vienas puses, un Juan Cándido Rubio Ferrer k-gu un Alberto Rubio Ferrer k-gu, no otras puses

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 11. oktobra lēmumu apvienotajās lietās R 274/2011–4 un R 520/2011–4;
- 2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina Xavier Grau Ferrer k-ga tiesāšanās izdevumus;
- 3) Juan Cándido Rubio Ferrer k-gs un Alberto Rubio Ferrer k-gs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 55, 23.2.2013.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 23. oktobra rīkojums – Holistic Innovation Institute/REA

(Lieta T-706/14 R)

Pagaidu noregulējums — Eiropas Savienības finansētie projekti pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā — Lēmums par atteikumu piedalīties noteiktos projektos — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība

(2014/C 439/37)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Spānija) (pārstāvis – R. Muñiz García, advokāts)

Atbildētāja: Pētniecības izpildaģentūra (REA) (pārstāvis – G. Gascard)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Pētniecības izpildaģentūras (REA) 2014. gada 24. jūlija Lēmuma ARES (2014) 2461172 par prasītājas izslēgšanu no piedalīšanās projektos ZONESEC un Inachus izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. maijā – Arvanitis u.c./Eiropas Parlaments u.c.

(Lieta T-350/14)

(2014/C 439/38)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Athanasios Arvanitis (Roda, Grieķija) un 47 citi prasītāji (pārstāvis – Ch. Papadimitriou, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropadome, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka, Eurogrupa

Prasītāju prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāji nav veikuši leģislatīvus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pilnībā piemērotu Savienības tiesību vispārējos principus, it īpaši direktīvu par darbu uz noteiktu laiku, saistībā ar to atlaišanu no bijušā *Olympiaki Aeroporia*, kā bija paredzēts Eiropas Komisijas lēmumā, kas Grieķijas tiesību sistēmā tika transponēts ar Likumu Nr. 3717/2008;
- ar tiesas iedarbības Savienības tiesību aktu – direktīvu, regulu vai citu Savienības normatīvu aktu – piešķirt prasītājiem un visiem darbiniekiem, ko atlaidis bijušais *Olympiaki Aeroporia*, iespēju saņemt atlīdzinājumu, uz ko tiem esot bijušas tiesības kā pastāvīgajiem darbiniekiem saistībā ar to atlaišanu/aiziešanu no *Olympiaki Aeroporia*, un
- ar tiesas iedarbības Savienības tiesību aktu – direktīvu, regulu vai citu Savienības normatīvu aktu – piespriest samaksāt katram prasītājam EUR 300 000 kā kompensāciju par tiem radītajiem traucējumiem, uztraukumiem, pamattiesību rupjo pārkāpumu un to darba dzīves pāragru pārtraukšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: Likums Nr. 3717/2008, ar kuru tika paredzēta *Olympiaki Aeroporia* slēgšana un visu tā pagaidu darbinieku atlaišana, patiesībā ir Savienības tiesību akts, kuru būtībā bija noteikušas Eiropas Savienības iestādes, it īpaši Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija, un visi Grieķijas valdības veiktie leģislatīvie pasākumi tika veikti atbilstoši norādēm vai precīzāk – atbilstoši Eurogrupas, ECOFIN, Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Komisijas lēmumam.
 2. Otrais pamats: pagaidu darbinieku, kas bija nodarbināti bijušajā *Olympiaki Aeroporia*, nepielīdzināšana pārējiem *Olympiaki Aeroporia* pastāvīgajiem darbiniekiem, un tas, ka tiem netika piešķirta tieša kompensācija saistībā ar to aiziešanu no šīs sabiedrības, ir radījusi tiem tiešus, personiskus un būtiskus zaudējumus, un liegusi tiem to pamattiesību izmantošanu.
-

Prasība, kas celta 2014. gada 30. maijā – Grigoriadis u.c./Eiropas Parlaments u.c.**(Lieta T-413/14)**

(2014/C 439/39)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Grigoris Grigoriadis (Atēnas, Grieķija), Faidra Grigoriadou (Atēnas), Ioannis Tsolias (Tessalonico, Grieķija), Dimitrios Alexopoulos (Tessalonico), Nikolaos Papageorgiou (Atēnas) un Ioannis Marinopoulos (Atēnas) (pārstāvis – Ch. Papadimitriou, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropadome, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka, Eurogrupa

Prasītāju prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāji nav veikuši legislatīvus pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītāju iegādātie vērtspapīri tiktu tieši izslēgti no P. S. I. paredzētās Grieķijas tiesībās reglamentēto Grieķijas valsts vērtspapīru turētāju piespiedu dalības (valsts parāda segšanā);
- ar tiesas iedarbības Savienības tiesību aktu – direktīvu, regulu vai citu Savienības normatīvu aktu – piešķirt prasītājiem iespēju atgūt pilnu to vērtspapīru vērtību, kas bez apspriešanās ar tiem un piekrišanas no tiem saņemšanas tika iekļauti P. S. I. programmā, un
- ar tiesas iedarbības Savienības tiesību aktu – direktīvu, regulu vai citu Savienības normatīvu aktu – piespriest samaksāt katram prasītājam EUR 500 000 kā kompensāciju par tiem radītajiem traucējumiem, uztraukumiem un pamattiesību rupjo pārkāpumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats: legislatīvie un cita veida pasākumi, kuru dēļ Grieķijas tiesībās reglamentēto Grieķijas valsts izdoto vērtspapīru turētājiem Grieķijā obligāti nācās piedalīties P. S. I., patiesībā ir Savienības tiesību akti.
2. Otrais pamats: pasākumus, ko Grieķijas valdība bija veikusi Grieķijas valsts parāda novēršanai, patiesībā bija noteikušas Eiropas Savienības iestādes, it īpaši Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija.
3. Trešais pamats: atbildētāji nav veikuši legislatīvus pasākumus, kas vajadzīgi, lai ar Ministru padomes tiesību aktiem, kuros paredzēti P. S. I. piemērošanas nosacījumi Grieķijā, tieši izslēgtu prasītājiem piederošos Grieķijas valsts vērtspapīrus.
4. Ceturtais pamats: tieša neizslēgšana no dalības P. S. I. ir radījusi prasītājiem tiešus, personiskus un būtiskus zaudējumus, un liegusi tiem to pamattiesību izmantošanu.
5. Piektais pamats: visi Grieķijas valdības veiktie legislatīvie pasākumi tika veikti atbilstoši norādēm vai precīzāk – atbilstoši Eurogrupas, ECOFIN, Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Komisijas lēmumam.

Prasība, kas celta 2014. gada 2. septembrī – Micula u.c./Komisija**(Lieta T-646/14)**

(2014/C 439/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ioan Micula (Oradea, Rumānija), S. C. European Food SA (Drăgănești Rumānija), S. C. Starmill Srl (Drăgănești), S. C. Multipack Srl (Drăgănești), Viorel Micula (Oradea) (pārstāvji – K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard un Y. Banifatemi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt 2014. gada 26. maija Lēmumu C(2014) 3192, galīgā redakcija, kas pieņemts valsts atbalsta lietā SA.38517 (2014/NN) – *Micula*/Rumānija (*ICSID* šķīrējtiesas nolēmums) un ar kuru Rumānijai tiek uzdots apturēt jebkādu procesu, kurš var izraisīt 2013. gada 11. decembra nolēmuma, kuru pieņēmusi Arbitrāžas tiesa, kas izveidota Starptautiskā ieguldījumu strīdu izšķiršanas centra aizgādībā, lietā *Ioan Micula, Viorel Micula u.c./Rumānija* (*ICSID* lieta Nr. ARB/05/20), izpildīšanu vai īstenošanu, jo Komisija uzskata, ka nolēmuma izpilde ir nelikumīgs valsts atbalsts, līdz brīdim, kad Komisija būs pieņēmusi galīgo lēmumu par šī valsts atbalsta saderīgumu var iekšējo tirgu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kompetences neesamība.

- ES tiesības neesot piemērojamas šajā lietā, un Komisijas kompetencē neesot izdot rīkojumu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 11. panta 1. punktu. Komisijas lēmumā neesot atzīts, ka Rumānijai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām nekavējoties ir jāizpilda *ICSID* nolēmums un ka Rumānijas starptautisko tiesību saistības ir primāras salīdzinājumā ar ES tiesībām. Ar Komisijas lēmumu esot ticis pārkāpts LESD 351. panta 1. punkts un LES 4. panta 3. punkts, kurā ir atzītas un aizsargātas Rumānijas saistības saskaņā ar *ICSID* Konvenciju un Zviedrijas-Rumānijas divpusējo ieguldījumu nolīgumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda tiesību piemērošanā un vērtējumā.

- Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi kategorizējot *ICSID* nolēmuma izpildi par jaunu valsts atbalsta pasākumu, un esot pārkāpusi prasītāju tiesisko palāvību. Komisijas lēmums kopumā esot pamatots uz nepareiza pieņēmuma, ka *ICSID* nolēmuma izpilde ir valsts atbalsts saskaņā ar ES tiesībām. *ICSID* nolēmumā neesot sniegta ne ekonomiska priekšrocība prasītājiem, ne tas esot selektīvs pasākums, ne labprātīgs pasākums, kas ir attiecināms uz Rumāniju, ne tas kropļojot vai draudot izkropļot konkurenci.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – Bayerische Motoren Werke/Komisija

(Lieta T-671/14)

(2014/C 439/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bayerische Motoren Werke AG (Mīnhene, Vācija) (pārstāvji –M. Rosenthal, G. Drauz un M. Schütte, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2014. gada 9. jūlija lēmumu lietā SA.32009 (2011/C) atbilstoši LESD 263. panta 4. punktam, ciktāl ar to pieprasītā atbalsta EUR 45 257 273 apmērā daļa, kura pārsniedz 17 miljonus euro, proti, (EUR 28 257 273), ir atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu;
- pakārtoti, atcelt 2014. gada 9. jūlija lēmumu lietā SA.32009 (2011/C) atbilstoši LESD 263. panta 4. punktam, ciktāl tajā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 800/2008 ⁽¹⁾ 6. panta 2. punktu summa 22,5 miljonu euro apmērā, par kuru nav jāiesniedz paziņojums, ir atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu;

— atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. pantam piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

1. Pirmais pamats: LESD 108. panta 3. punkta pārkāpums

- Prasītāja norāda, ka atbildētāja ir pārkāpusi LESD 108. panta 3. punktu, jo tā nav izpildījusi pienākumu veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi un līdz ar to acīmredzami kļūdījusies, atzīstot, ka uz lieliem ieguldījumu projektiem pilnā apmērā attiecas padziļināta novērtējuma paziņošana.
- Turpinājumā prasītāja norāda, ka, ja prasītājas stāvoklis tirgū būtu novērtēts pareizi, padziļināts novērtējums pārbaude nebūtu jāveic. Padziļinātā novērtējuma veikšana, iepriekš nenosakot stāvokli tirgū, un no tā izrietošā nevienlīdzīgā attieksme pret prasītāju rada acīmredzamu kļūdu vērtējumā

2. Otrais pamats: LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpums

- Prasītāja turklāt apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, jo tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, atbalsta stimulējošo iedarbību un piemērotību aprobežojot ar 17 miljoniem euro, kas ir *ex ante* aplēsta izmaksu atšķirība starp atrašanās vietām Minhenē un Leipcīgā.
- Šai ziņā prasītāja norāda, ka ar šo izmaksu atšķirību pamatotās automatiskās detalizētās pārbaudes noteikšana atspoguļo atbildētājas pieļauto acīmredzamo kļūdu vērtējumā, kā rezultātā nav nodrošināta rīcības brīvības īstenošana bez kļūdām tiesību piemērošanā, it īpaši pārbaudot atbalsta atbilstīgumu un sekas.

3. Pakārtotais pamats: LESD 108. panta 3. punkta un Regulas Nr. 800/2008 pārkāpums

- Prasītāja pakārtoti apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi LESD 108. panta 3. punktu un Regulu Nr. 800/2008, jo tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, Vācijas Federatīvajai Republikai aizliedzot piešķirt prasītājai atbalstu no *Investitionszulagengesetz* [Likumā par ieguldījumu dotācijām] apstiprinātās atbalsta shēmas apmērā, kas ir mazāks par apmēru, par kuru būtu jāsniedz paziņojums, proti, 22,5 miljoniem euro.
- Prasītāja uzskata, ka šāda atbalsta apmēra ierobežošana ir acīmredzama kļūda vērtējumā, ar ko atbildētāja ir pārsniegusi savas pilnvaras un pretdiskriminējusi prasītāju attiecībā pret citiem atbalsta saņēmējiem, kuri būtu saņēmuši summu 22,5 miljonu euro apmērā, par kuru nav jāiesniedz paziņojums.

(¹) Komisijas 2009. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (OV L 214, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – August Wolff un Remedia/Komisija

(Lieta T-672/14)

(2014/C 439/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Vācija), Remedia d.o.o. (Zagreba, Horvātija) (pārstāvji – P. Klappich, C. Schmidt un P. Arbeiter, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 19. augusta Īstenošanas lēmumu C(2014) 6030, galīgā redakcija, par tirdzniecības atļaujām cilvēkiem paredzētām augstas koncentrācijas estradiolu saturošām zālēm lokālai lietošanai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK 31. panta ietvaros, ciktāl ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums izpildīt īstenošanas lēmumā noteiktos pienākumus attiecībā uz īstenošanas lēmuma I pielikumā norādītajām un nenorādītajām zālēm ar estradiola masas daļu 0,01 % lokālai lietošanai, izņemot ierobežojumu, ka īstenošanas lēmuma I pielikumā norādītās zāles ar estradiola masas daļu 0,01 % lokālai lietošanai var tikt lietotas tikai intravagināli;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ 31. un nākamie panti:
 - Šajā saistībā tiek apgalvots, ka apstrīdētais īstenošanas lēmums ir balstīts uz no formālā viedokļa prettiesiski uzsāktu un īstenotu procesu. Prasītājas šajā ziņā tostarp apgalvo, ka, pretēji Direktīvas 2001/83 31. panta 1. punkta pirmajam teikumam, protests esot ticis uzsākts nevis pirms, bet gan tikai pēc lēmuma par pieteikumu par zāļu atļaujas atjaunošanu pieņemšanas, un ka turklāt neesot pastāvējis īpašs Savienības interešu gadījums. Turklāt, uzsākot procesu attiecībā uz pirmo prasītāju, esot tikuši apieti dalībvalstī Vācijā paredzētie noteikumi zāļu atļaujas atjaunošanai.
 - Tāpat prasītājas apgalvo, ka procesā neesot tikusi iesaistīta atbilstošā zinātniskā risku novērtēšanas komiteja un turklāt Cilvēkiem paredzēto zāļu zinātniskajā komitejā, kas tika iesaistīta, neobjektīvs biedrs esot ticis iecelts kā referents.
 - Vēl pirmā prasītāja apgalvo, ka procesa ietvaros tā neesot pienācīgi tikusi uzklausīta par atzinuma pārbaudes būtisku aspektu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpta Direktīvas 2001/83/EK 116. panta pirmā daļa un 126. panta pirmā daļa:
 - Šajā saistībā prasītājas apgalvo, ka īstenošanas lēmuma pamatā esot kļūdainas zāļu lietderības un risku līdzsvara novērtējums. Konkrētāk, neesot ticis ņemts vērā tas, ka vairāk nekā 45 gadus ilgās pastāvēšanas tirgū laikā pirmajai prasītājai nav ticis ziņots par būtiskiem riskiem zāļu, kuru masas daļas 0,01 % veido estradiols, lietošanā.
 - Turklāt Komisija, kurai šajā saistībā ir argumentēšanas un pierādīšanas pienākums, neesot iesniegusi jaunus zinātniskus datus un informāciju, no kuras izrietētu jauns risks zāļu lietošanai.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principi:
 - Attiecībā uz prasības trešo pamatu prasītājas apgalvo, ka īstenošanas lēmumā paredzētie brīdinājumi produkta informācijā, turpmākie ierobežojumi, kas iekļauti zāļu tirgū laišanas atļaujā, un pienākumi, kas no tiem izriet, esot nesamērīgi un esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam. Konkrētāk, lietošanas laikposma ierobežošana, vienlaikus aizliedzot atkārtoti lietot zāles, papildus piedāvātajiem labojumiem produkta informācijā, esot nesamērīgi. Katrā ziņā tā vietā, lai ierobežotu lietošanas laikposmu, vienlaicīgi aizliedzot atkārtotu lietošanu, un no tā izrietošo pienākumu vietā esot bijis jāuzdod veikt pētījums kā mazāk ierobežojošs līdzeklis apgalvoto drošības draudu izvērtēšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – *Lupin*/Komisija**(Lieta T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lupin Ltd (Maharashtra, Indija) (pārstāvji – M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, Solicitors, V. Wakefield, Barrister, un M. Hoskins, QC)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt lēmumu par spēkā neesošu, ciktāl ar to konstatēts, ka *Lupin* pārkāpa LESD 101. pantu; un/vai
- atcelt vai samazināt *Lupin* uzlikto naudas sodu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Lupin* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija lēmumu C(2014) 4955, galīgā redakcija, lietā AT.39612 – *Perindopril (Servier)*.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl tā ir konstatējusi, ka prasītāja ir pieļāvusi LESD 101. panta pārkāpumu *mērķa dēļ*. Prasītāja apgalvo, ka:
 - Komisijas konstatācija ir pretiesiska, jo tā piemēro pilnībā jaunu un nepareizu juridisko testu. Konkrētāk, tas ir atkarīgs no “būtiskas veicināšanas” samaksāšanas, kas, pēc prasītājas domām, nav atspoguļots pastāvošajā judikatūrā un ir juridiski nepareizs;
 - Komisijas pieejā netiek atzīti un īstenoti ne tikai konkurences tiesību mērķi, bet arī patentu tiesību un modernā civilprocesa mērķi. Prasītāja uzskata, ka Komisijai būtu bijis jāizvērtē jautājums par ierobežojumu mērķa dēļ saistībā ar saistīto ierobežojumu doktrīnu un/vai saistībā ar norādi uz principiem, kas atzīti spriedumā *Wouters*. Tās nerīkošanās šādi esot pretiesiska.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl tā ir konstatējusi, ka prasītāja ir pieļāvusi LESD 101. panta pārkāpumu *seku dēļ*. Prasītāja uzskata, ka Komisijas pieejā, lai noteiktu, vai mierizlīgums par patentu bija pārkāpums *seku dēļ*, bija pieļautas tās pašas kļūdas, kas bija pieļautas tā pieejā saistībā ar pārkāpumiem *mērķa dēļ*.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nepareizi uzlika naudas sodu prasītājai, vai, pakārtoti, uzliktais naudas sods ir par augstu un tas ir jāsamazina. Prasītāja apgalvo, ka:
 - tās apgalvotais pārkāpums bija novarotorisks un tas neattaisno naudas sodu, pakārtoti, attaisno vienīgi simbolisku naudas sodu;
 - naudas sods neatspoguļo apgalvotā prasītājas pārkāpuma relatīvo ilgumu un smagumu un tas nav taisnīgs;
 - Komisija neņēma vērā intelektuālā īpašuma, kuru prasītāja nodeva *Servier*, leģitīmo vērtību;
 - Komisija pārkāpa vienlīdzīgas attieksmes principu salīdzinājumā ar *Krka* uzlikto naudas sodu.

